

YABANCILARA

SAĞLIK

AVANTAJLARI VE ARAZÖZ AHMET

Çocukluğundan itibaren vatanına bağlılık hissi duymuş. Böyle eğitilmiş yakın çevresi tarafından. Ailesi vermiş ilk aşığı. “Dürüstlük ve vicdan” demişler hep. Dünya üzerinde bulunan diğerlerine ırk, din, meşrep gibi sudan sebeplerle tavır almamayı; hak yememeyi, ama hakkını da yedirmemeyi; ulus çıkarlarının ise hep ön planda tutulması gereğini benimsemiş hayatı boyunca...

Hikayemiz işte böyle bir vatandaşın 5 gün içinde yaşadığı olayları konu ediyor.

İyi okumalar!

Devlet Hastanesinde...

Hastanenin önünde taksiden iniyor. Bina yeni yapılmış belli; gıcır gıcır. Ama yine de adını tam koyamadığı, sebebini çözemediği bir sakillik, bir ruhsuzluk hissediyor dantel bezemeleri olan bu yapıda. Dalıyor ana kapıdan içeri. Hastalar arasında izdiham yaşanmasın diye sıra numarası gösteren dev ekranlar karşılıyor onu. Danışmada oturan görevliye Dâhiliye Bölümünü soruyor. Yol tarifini alıp başlıyor yürümeye. Bölüm üst katlarda olmadığı için şükrediyor. Zira 5 dakikadır yürüyor bu dev binanın içinde. “Hastane mi yoksa maraton pisti mi yaptınız be birader!” diye mırıldanıyor.

Üstünde “İç Hastalıkları Polikliniği” yazılı levha bulunan kapıdan giriyor içeri. Hasta kabul sırasına dayanmış bir kişinin bölüm görevlisiyle konuştuğunu görüyor. Belli ki o da muayeneye gelmiş. Konuşmasından Suriyeli olduğunu anlıyor. Türkçeyi de öğrenmiş. Demek ki uzun süredir burada. İç hastalıklarına muayene olacağını söyleyip, Devletin verdiği Geçici Koruma Kimlik Belgesini uzatıyor görevliye. İşlem için herhangi bir ödemesi olmayacakmış. Görevli öyle diyor. Eğer ki

Suriyeliye ücret yoksa bana haydi haydi yoktur diye geçiriyor içinden. Sıra ona geliyor. T.C. Nüfus Kartını alan görevli bir süre önündeki bilgisayar ekranına baktıktan sonra başını kaldırıp üzerine herhangi bir sağlık güvencesi görünmediği için 100 TL muayene ücreti çıkacağını söylüyor. Ek tetkik gerekirse ayrıca ücret alınacağını da ekleyiveriyor. Yapacak bir şey yok. Bu kadar yol teptikten sonra dönmek olmaz. Kabul ediyor.

Muayene sonrası hastanenin karşısındaki eczaneye uğruyor. İlaç 550 TL tutmuş, ödüyor. Tam çıkarken, Suriyeli sığınmacıların ilaç parası ödeyip ödemediklerini sormak geliyor aklına. Muayene eden doktorun reçete ettiği ilaçlar için para ödemediylarmış.

Eve vardığında internetin başına oturuyor. Neden böyle olduğunu merak ediyor zira. Yani neden muayene ve ilaç için o 650 TL de, Suriyeli sıfır?!. Hastane ile eczane bu işleri bedelsiz ve hayrına yapmayacağına göre, Suriyelinin para bir yerlerden çıkıyor!?. Ondan çıkmadığı kesin. Peki kimden?!. Bu işlerdeki düzenek ne!?. Başlıyor gezinmeye...

Önce hafızasını zorluyor. Suriyeliler, ne olmuştu da ülkelerini terk etmeye başlamışlardı. Arap Baharı, Turuncu Devrim gibi kavramları taşıyor hafızası bilgisayarın tuşlarına. Sonra Büyük Ortadoğu Projesi'ni (yani kısa adıyla BOP) hatırlıyor. ABD'de 2001'de İkiz Kuleler'e yapılan saldırı, aklına gelen bu olayların miladı imiş. CIA'ya stratejik ArGe hizmeti veren "RAND Corporation" adlı düşünce örgütü, 2004 yılında "**Sivil Demokratik İslam: Ortaklar, Kaynaklar ve Stratejiler**" başlıklı bir rapor hazırlayıp Bush yönetimine sunmuş. Bu düşünce örgütünün adını Mustafa Yıldırım'ın "Project Democracy: **Sivil Örümceğin Ağında**" adlı kitabından da hatırlıyor. Hani Türkiye de dahil, üçüncü dünya ülkelerindeki sözde aydın, gazeteci ve sivil toplum örgütlerine oluk oluk para akıtıp, oralarda batı hegemonyasını daim kılan kuruluş...

Bush yönetimine sunulan raporda, İslamın ABD tarafından kontrol altına alınabilmesi için yapılması gerekenler anlatılıyormuş. İşte BOP'un bu rapordaki tespitlere dayandığı genel kanaatmiş. Hatta Türkiye'ye bu projede önemli görevler verildiği de dillendirilmiş.[\[1\]](#)

BOP'u 2004 yılında başlatan ABD, projeye destek verdiğini açıklayan Pakistan'a uyguladığı askerî ambargoyu kaldırmış. Ürdün ve Tunus'ta birer "Orta Doğu Ortaklık Girişimi Ofisi" açmış. Ayak sürüyen Suriye'ye karşı ise ambargo başlatılmış.[\[2\]](#)

15 Mart 2011'de, önce gösteriler halinde iç karışıklık başlatılmış. Ülkedeki bu hareketlenme devamında IŞİD, El Nusra gibi örgütler, bazı Kürt, Türkmen, Dürzi ve Süryani gruplardan oluşan isyancılar ile Hükûmet arasında çatışma; nihayetinde de dış güçlerin dahil olduğu bir iç savaşa evrilmiş.[\[3\]](#)

Olaylar başladığında bir grup subay hükûmeti devirmek amacıyla Suriye ordusundan ayrılıp ÖSO'yu kurmuş. Komuta merkezinin de Türkiye'nin Hatay ili olduğunu ilan etmişler. Ancak tepkiler üzerine, Eylül 2012'de, merkezin Şam'a taşındığı açıklanmış. Çatışmalarda yaralanan ÖSO'cular, Kilis ve Gaziantep başta olmak üzere çeşitli illerdeki hastanelerde tedavi edilmiş. Hatta çeşitli acil vakalarda bu hastanelere Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarının alınmaması gündeme gelmiş.[\[4\]](#)

Bu arada Türkiye'ye yoğun bir biçimde göç başlatılmış. Ülkeye girişler önemli artış göstermiş. "Belki de bugün yaşadığımız enflasyonun önemli bir sebebi bu", diye geçiriyor içinden. *Öyle ya! Sofra 5 kişilik. Üretim de bu sayıya göre. Zaten zar zor yetiyor. Sen tutup 1 kişi daha oturttuğunda...*

Türkiye'ye sığınanların sayısında artış yaşanması, mevzutta yenilik ile Göç İdaresi Başkanlığının kurulmasına sebep olmuş. Başkanlık, 11/04/2013 tarihli ve 28615 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 6458 sayılı Yabancılar ve Uluslararası Koruma Kanunu ile kurulmuş. Daha önce işler 5682 sayılı Pasaport

Kanunu ile 5683 sayılı Yabancıların Türkiye’de İkamet ve Seyahatleri Hakkında Kanun kapsamında yürütölürmüş. Bu kanunlar 1950 tarihli olup, güncel sorunlar ve gelişmeler karşısında yetersiz kalmaktaymış. Başkanlığın internet sayfasında, Türkiye’nin artan ekonomik gücü ve sahip olduğı siyasi istikrarının göç hareketleri açısından ülkenin “geçiş ülkesi” konumu son yıllarda değışime uğratıp, bir “hedef ülke” konumuna getirdiğinden bahsediliyor. Bu durumun bir sonucu olarak; göç alanına ilişkin politika ve stratejileri uygulamak, ilgili kurum ve kuruluşlar arasında koordinasyonu sağlamak, yabancıların Türkiye’ye giriş ve Türkiye’de kalışları, Türkiye’den çıkışları ve sınır dışı edilmeleri, uluslararası koruma, geçici koruma ve insan ticareti mağdurlarının korunmasıyla ilgili işlemlerini yürütme işi Başkanlığa verilmiş.[\[5\]](#)

6458 sayılı yeni Kanunun gerekçesini merak ediyor. Genel Gerekçe metnine göz attığında, bu kanunun uluslararası koruma sistemimiz ve uygulamalarımızın AB müktesebatı ve uygulamalarına paralellik sağlaması amacıyla çıkarıldığını anlıyor. Fakat metindeki bir cümle oldukça ilginç geliyor. 6458 sayılı Yabancılar ve Uluslararası Koruma Kanunu Genel Gerekçesinde kanundaki hükümlerin, kimi ülkelerde olduğı gibi **göçü kısıtlama amaçlı değil, yabancıların ve toplumun bilinçli ve düzenli bir şekilde birlikte yaşamalarını mümkün kılacak ve kolaylaştıracak esnek bir yapıda** olduğundan bahsediliyor. Yani men değil, yabancı unsurların Türkiye’ye el üstünde kabulü ve hızlı entegrasyonlarını esas alan bir anlayışla düzenlenmiş yeni göç kanunumuz.[\[6\]](#)

Kanuna göz atıyor. Türkiye’de geçici koruma statüsü ile bulunan yabancıların sağlık hizmetlerinden yararlanmaları konusunu 89’uncu maddede buluyor. Maddenin uygulanması ise 22.10.2014 tarihli ve 29153 sayılı Resmî Gazetede yayımlanan Geçici Koruma Yönetmeliğinin 27’nci maddesi çerçevesinde gerçekleştiriliyormuş. Devlet hastanesi ile eczane tarafından Suriyeliye bedelsiz hizmet ve mal tedarikinin yasal dayanağını

bulduğu için tebrik ediyor kendini. Derin bir nefes alıp maddeyi okuduktan sonra, “Ne bekliyordun ki! Para devletin hazinesi tarafından ödeniyormuş işte”, diye mırıldanıyor.

Mevzuatı incelediği sekmeyi kapattığında ekranda “Türkiye’de sığınmacı ve mülteci” kelimeleriyle arama yaptığı ilk sekme ile tekrar karşılaşılıyor. Başta pek dikkat etmediği bir nokta çarpıyor gözüne. Bu sayfada, göç ve iltica ile ilgili çok sayıda sivil toplum örgütü bulunduğunu görüyor. Ne çok dernek varmış meğer! Hepsini incelemek mümkün değil. Zira çok sayıda yerli ve yabancı dernek, vakıf ile Birleşmiş Milletler’in ilgili ofisleri ve hatta belediyelerin içinde bulunduğu, birbiriyle paslaştığı büyük bir “örgütler ağı” örülmüş. Kurulmalar 2012 yılında başlamış ve sayı hızla büyümüş.

Sosyal Politikalar Kurulu ile Birleşmiş Milletler Mülteci Ofisi Türkiye şubesi ve ilgili bakanlıkların işin asıl koordinatörleri olduğu anlaşıyor. Altta ise sayısız dernek, federasyon ve vakıf. Kimi Türk, kimi yabancı. Kuruluş hikayeleri ise farklı. Bir tanesi, bazı hayırseverlerin bir araya gelip bir mülteci derneği kurmaya karar verdiğinden bahsederken, bir diğeri birkaç idealist avukat tarafından kurulan bir dernek oldukları bilgisini veriyor. Ama bunların çoğu, kar amacı gütmediklerini sitelerinde özellikle vurguluyorlar. Faaliyetler, sadece alınan desteklerle yürütülüyormuş. Destekçiler arasında kimler yok ki! ABD ile Avrupa ülkelerinin bakanlıkları, büyükelçilikleri, düşünce kuruluşları, vakıfları ve hatta çok uluslu dev şirketler...

Söz konusu sivil toplum örgütlerinin internet sitelerindeki bir diğer ortak noktayı ise konunun işleniş, yani ele alınış tarzı oluşturuyor. Hani TBMM’de 2013 yılında 6458 sayılı Yabancılar ve Uluslararası Koruma Kanununu çıkaran milletvekilleri, gerekçede bu kanunun kimi ülkelerde olduğu gibi göçü kısıtlama amacı gütmeyeceğini belirtmişlerdi ya! İşte bu tespit işin ana felsefesi olmuş sanki. Olay, ilticayı desteğe dönüşmüş. Hemen hemen tüm sivil toplum örgütleri göç edenler ile ev sahibi toplum bireylerinin bilinçli ve düzenli

bir şekilde uzun süreler birlikte yaşamaları üzerine çalışır olmuş. Uluslararası göç, gittiği ülkede iş ve aş bulan, rahata eren insan hikayelerine mutlu çocuk ve aile fotoğrafları eklenerek sanki bir tatil seyahati gibi sergilenir olmuş. Göç hareketlerine neden olan koşulların ortadan kaldırılmasına dair bir proje ve çabaya veya ülkesinden ayrılan bir kişiyi başka bir ülkede pek de uygun olmayan şartların beklediği yönündeki caydırıcı mesajlara rastlamanın mümkün olmadığı bu mecralarda, neredeyse sığınmacılığın reklamı yapılmaya başlanmış. Hatta bahsedilen örgütlerden bir tanesi, “ilticanın bir lütuf değil, hak olduğunu” internet sitesinde manşetten vermiş. Birleşmiş Milletler Mülteci Ajansı’nın sayfasında da “Kimse ülkesinden isteyerek ayrılmaz!” gibi bir mesaj görüyor. “Niye ayrılmasın ki! Eğer ülkesinde değer görmüyorsa ve aş da yoksa, niye komşunun sofrasına çökmek istemesin ki!”. Birleşmiş Milletler ve onun efendilerinin hedefe yerleştirdikleri ülkelerde gerekirse mevzuat değişikliği de yaptırmak suretiyle, Asya, Afrika ve Ortadoğu kaynaklı göç tehlikesinden Batıyı korumak, kitlesel akımları hedef ülkeye yönlendirmekten başka bir iş yapmadığını; bu yolda ise ciddi para ve mesai harcamakta olduklarını düşünmeye başlıyor bu kısa araştırmasının neticesinde.

Başı ağrıyor. Göreceğini görmüş, anlayacağını anlamıştı zira. Gitti uzandı. Arazöz Ahmet’i hatırladı birden. Ahmet, mahalleden komşularıydı. Avurtları çökük, bıyık kabası bu çiroz adamın ne iş yaptığını kimse bilmezdi. Eve arada bir uğrar, sonra uzun bir süre ortadan kaybolurdu. Eve uğradığı zamanlarda da, ya kolunu sargılı, ya bir gözünü patlak, ya da aksayarak yürüdüğünü görürdü mahalleli. Dışarıda birilerinden devamlı dayak yiyordu besbelli. Ne iş yaptığını soranlara serbest ticaret yaptığından, her türlü ekonomi konularının da piri olduğundan uzun uzun bahsederdi. Biriyle karşılaştığı zaman tedirgin olmuş gibi önce geriye kaykılır, sonra konuşmaya başlardı. Konuşurken karşısındaki kişiye, yukarıdan aşağı ve aşağıdan yukarı, devamlı göz gezdirirdi. O göz bebeği hiç sabit durmazdı. Eğer karşısında bir kalabalık varsa,

hareket bu sefer yataya döner, sağa sola 180 derece gidip gelirdi, tıpkı itfaiye kamyonunun tepe lambası gibi. Arazöz lakabını da işte bu yüzden takmışlardı.

Önüne gelenin hırpaladığı bu kavruk adam, evinin kapısından girdiğinde aslan kesilirdi. Eşini, hızını alamadığında da çocuklarını döverdi. Feryat, ılık eksik olmazdı evlerinden. En çok da kendisi gibi kopuk arkadaşlarını eve davet ettiğinde eşinin ortaya yiyecek-içecek bir şeyler koyamadığı günlerde... Zira eve para bırakmadığı gibi, kadının gündelikçilikten kazanıp 5 çocuğu için biriktirdiği üç beş kuruş, berduşlar aleminde sıfıra yakın olan itibarını şahlandırmak için göz dikerdi.

Karısı bir gün, “Boşadım kurtuldum ablalar,” diye ilan etti komşulara. “Hırsızlık yapardı o ahlaksız! Yakalanmış, hem de iş üstünde. Atmışlar içeri. Ben de bastım hakime imzayı kurtuldum tek celsede.”

Bu çocukluk anısı içinde uyuyakaldı...

Aradan dört gün geçmesine rağmen rahatsızlığı hafiflememiş, tersine şiddetlenmişti. Belki de ilaç ters tepmişti. Veya doktor mu teşhis edemedi! Çünkü 3 dakika ya kaldı, ya kalmadı odasında. Ne tetkik istedi, ne de bir tahlil...

Özel hastaneyi aradı. Başka bir hekimin kendisine konulan teşhis hakkındaki görüşüne ihtiyaç duyuyordu. Hemen uğrayabileceğini söylediler. Hazırlanıp çıktı evden.

Özel Hastanede...

İç hastalıkları bölümüne vardığında yine birilerinin bölüm görevlisiyle konuştuğunu gördü. Bu hastanın da yabancı olduğu üzerindeki kandura ve başındaki kefiyeden anlaşıyor. Türkçe bilmiyor olmalı ki yanındaki genç adam, görevlinin muayene hakkındaki izahatını hastaya Arapça olarak aktarıyor. Bu seferki Katarlı imiş. Türkiye’ye tatil için gelmiş. Fakat otele gidiş öncesinde rahatsızlanmış. Hastane temsilcisi

tercümana muayene ücretinin 5.000 TL olduğunu söylüyor. Bilgiyi alan Katarlı başıyla onaylıyor. Evrak ve ödeme işlerinin ardından sıra geliyor. Tıpkı Katarlı gibi, kendisinin de iç hastalıklarında muayene olmak istediğini belirttikten sonra, görevliye az önce kulak misafiri olduğu 5.000 TL'lik ücrette taksitlendirmenin mümkün olup olmadığını soruyor. Taksitlendirme tabii ki mümkünmüş. Ancak ücret Türklere 5.000 değil, 5.500 TL imiş. Aradaki farkın katma değer vergisinden kaynaklandığını da ilave ediyor hastane temsilcisi. Yabancılar KDV yok, Türklere varmış. Ne diyeceğini bilemiyor. Parası var, var olmasına da... O anda ani bir karar alıyor ve münakaşaya girmeden hızlıca ayrılıyor hastaneden.

Bana geldi. Yukarıdaki hikayeyi anlattıktan sonra, "Bu KDV işini bilemedim. Sen uzmanısın. Öğrenmeye geldim," dedi. "Hoş geldin" dedim.

"Gerçekten yabancılardan vergi almıyor muyuz biz hastanede?"

"Evet özel hastanelerde almıyoruz. Kanun hükmü var. Kamu hastanelerinde ise kimseye KDV yok zaten."

"Ne zaman eklemişler bu maddeyi, eskiden var mıydı?" diye sordu.

Emin olmak için internetten KDV Kanunu, 13'üncü madde, birinci fıkra, (1) bendini açıyorum, "7104 sayılı Kanunla 2018'de eklenmiş."

"Sebep?"

"Onu anlamak için gerekçeyi açmam gerekiyor. Bir dakika müsaade et istersen ona da bakalım." (...) "Madde gerekçesine maddedeki hükmün aynısını yazmışlar. Sana koz vermemişler bak," diye espri yapıyorum. "Ama genel gerekçede bir cümle buldum. Senin hüküm sağlık sektörünün teşvik edilmesi için

konulmuş. Öyle diyor.”

“Nasıl ya! Sağlık sektörünün müşterileri sadece yabancılar mıymış! Eğer maksadın orayı teşvik etmekse sektörün bütün müşterilerine vergi istisnası koymaz mısın? Bu düpedüz Türk-yabancı ayrımı yapmış. Bak bir de müşteriyi ülkesine göre ayırmış iyi mi! Al sana tartışılması gereken ikinci bir detay!”

“Doğru söylüyorsun. KDV gibi genel tüketim vergisinde kişilerin hukuki statülerini esas alarak hüküm konulması mümkün değil normalde. Yani olmamalı,” diye cevaplıyorum. “Uluslararası sağlık turizmini teşvik etmekten bahsetmek istemiş olabilir belki. Ama bu takdirde de teşvik edilen esasında sağlık sektöründen ziyade döviz kazandırıcı işlemlerin teşviki olurdu. Mesela turizm sektörü de döviz kazandırıyor ama orada yabancıya böyle bir KDV istisnası yok. Galiba hem sektör hem de sağlık turizmini teşvik gibi karma bir amacı var bu maddenin. Ama dediğim gibi, KDV sisteminde muafiyet yoktur. Yani kişilere bağlı vergi bağışıklığı olmaz. Böyle hükümler vergi önünde adalet ilkesini bozar, KDV sisteminin çökmesine sebep olur.”

“Yabancıyı ve özel hastaneleri teşvik ediyor ha! Bir de tutup yabancıların bunların özel hastanelerinde KDV yokmuş diye Türkiye’ye akın edeceğini düşünüyor. Vardır bunun altında başka bir iş,” diyor gözlerini kısarak.

“Orasını bilemem. Ama mizacı itibariyle KDV teşvik aracı olarak kullanılacak bir vergi değil,” diyorum.

“Nasıl değil! İhracatı teşvik etmek için ihracatta KDV istisnası yok mu?”

“O istisnanın var oluş sebebi ihracatın teşviki falan değil. KDV’nin uluslararası olma özelliğinden kaynaklanan bir mecburiyet. Onu sana daha sonra anlatırım,”

“Ama aslında bu konuştuğumuz da hizmet ihracatı sayılmaz mı!”

diye üsteliyor.

“Sayılmaz. Türkiye’de verilen her hizmet yurt içi işlemi ifade eder. 0 yüzden vergilenmek durumundadır. Zaten bu yabancıya sağlık hizmetindeki vergi bağışıklığını ihracatla ilgili 11 ve 12’nci maddelerle ilişkilendiremedikleri için gidip tam istisna içeren 13’üncü maddeye dahil etmişler. Böylece hastaneye vergi iadesi de yapmayı planlamışlar.” dedikten sonra, “Dur bakalım bu hüküm Meclis’te görüşülürken milletvekillerce veya komisyonda tenkide uğramış mı bir de ona göz atayım,” deyip kısa bir süre için onu kahvesiyle baş başa bırakıyorum.

“Bak mesela genel kurulda bir milletvekili Türkiye’de sağlığın özelleştirilmesinin arkasında Dünya Bankası’nın bulunduğu bahsetmiş,” diye bozuyorum sessizliği. “ Birçok özel sağlık kuruluşu mantar gibi çoğalmaya başladı ve sektörde kontrolsüz bir büyüme dönemi yaşandı. Gül gibi üniversite hastaneleri varken bunların katkı payları kaldırıldı ama vakıf üniversiteleri teşvik edildi,” diye eleştirmiş. Devamında da yabancılara vergisiz sağlık hizmeti sunmanın yanlış olduğunu ifade etmiş. Diğer bir milletvekili de olayın tutarsızlığını şu örnekle dillendirmiş:

“Şimdi, düşünün ki Ahmet, Mehmet, Ayşe, Garo, Ohannes gittiler bir sağlık kurumuna, tedavi oldular, “5 bin lira, artı, yüzde 8 KDV, 400 lira da KDV vereceksin.” George geldi, gitti bir hastaneye, o da aynı şekilde 5 bin liralık hizmet aldı. “E, Bay George, sana sıfır KDV, sen KDV vermeyeceksin.” Bu adalet midir arkadaşlar? Ya, kendi vatandaşına uygulamadığın bir vergi sistemini Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olmayanlara neden uyguluyorsun? Yapacaksan, herkese aynı uygulamayı yap; yapmayacaksan, niye yalnızca yabancılara yapıyorsun?

Ve suistimal edilme olasılığı da var. Düşünün ki arkadaşlar, bir kliniğe gittiniz, gene, 5 bin lira fatura. Ya, sana 5.400 lira mı? “Ama ‘George’ olsaydın 5 bin lira.” “Adımı ‘George’ yaz.” derse ne olacak. Adını “George” yaz faturaya. Nasıl

ispat edeceksin “George” olmadığını? Bundan sonra bütün vatandaşlara öneriyorum yani. Hani, bu suistimaldir belki ama arkadaşlar, adınıza “George” derseniz KDV yok.”[\[7\]](#)

“Bak senin yaşadığın açmazın aynısını dillendirmişler Meclis’te,” diye takılıyorum.

“Haklı değil mi ama”, diyor. Derin bir iç çektikten sonra, “Desene, neydi... Osmanlı gayrimüslimlerden bir vergi alırdı... Adı neydi onun?”

“Cizye!” diyorum.

“Hah, o işte. Yav en azından cizye vergisi ödeyen gayrimüslimi Osmanlı bazı görevlerden muaf tutarmış. Yani adam para ödeyerek devlete karşı sorumluluktan kurtulmuş. Ben ise sağlığa vergi ödüyorum, bir de vatandaşlık görevi diye birçok külfeti yüklüyorsun üzerime. Yok bana ters baktılar arkamda dur. Ayağıma taş değdi beni koru, kolla. Canım sıkkın gelip eyle... Vatandaş olmayana da el bebek gül bebek! Var mı bunun bir izahı,” diye patlayıp ayaklanıyor.

Bu haliyle onu mevsimsel hastalığından kurtulmuş görüp seviniyorum. Ama sinirlendiği için hemen bir önlem alıp konuyu tatlıya bağlama gereğini de hissediyorum. “Bugün bir arkadaşım senin bu Suriyeli meselesi ile alakalı bir vatsap mesajı attı. Atıyorum sana da. Bak bakalım,” deyip şu resmi gönderiyorum:[\[8\]](#)



Suriye' yi düşünüyorum gözlerim kapalı..
Önce hafiften bir rüzgar esiyor,
Benim burada ne işim var diyorum
Sonra düşünüyorum oğlum salak mısın?
Ekmek elden su gölden
Maaş, eczane, ilaç, toktor bedava.

Kahkaha atarak vedalaşıyoruz.

[1]

<https://vatanpartisi.org.tr/genel-merkez/haberler/Isci-partisi-anayasa-mahkemesi-ne-basvurarak-tayyip-erdogan-in-abd-nin-buyuk-ortadogu-projesi-nde-gorevli-olduguna-iliskin-kanitlari-sundu-9594> (15.10.2024)

[2]

https://tr.wikipedia.org/wiki/B%C3%BCy%C3%BCK_Orta_Do%C4%9Fu (16.10.2024)

[3]

https://tr.wikipedia.org/wiki/Suriye_%C4%B0%C3%A7_Sava%C5%9F%C4%B1 (16.10.2024)

[4]

https://tr.wikipedia.org/wiki/%C3%96zg%C3%BCr_Suriye_Ordusu
(16.10.2024)

[5] <https://www.goc.gov.tr/hakkimizda>

[6]

<https://mevzuat.tbmm.gov.tr/Kanun/KanunDetay?YasamaKanunId=f72877be-ff44-037b-e050-007f01005610&kanunNumarasi=6458#step-2>

[7]

<https://mevzuat.tbmm.gov.tr/Kanun/KanunDetay?YasamaKanunId=f72877c0-be9a-037b-e050-007f01005610&kanunNumarasi=7104#step-5>

[8]

Kaynak :

<https://x.com/Mustafaucar7070/status/1081279617288286215>
(14.10.2024)